

Sygn. akt II KK 3/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 9 lutego 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Wiesław Kozielowicz (przewodniczący)

SSN Rafał Malarski (sprawozdawca)

SSN Piotr Mirek

w sprawie **M. K.**

skazanego z art. 209 § 1a k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron

w dniu 9 lutego 2022 r.,

kasacji, wniesionej przez Prokuratora Generalnego na korzyść skazanego

od wyroku nakazowego Sądu Rejonowego w T.

z dnia 29 czerwca 2020 r., sygn. akt II K (...),

**uchyla zaskarżony wyrok nakazowy i przekazuje sprawę Sądowi
Rejonowemu w T. do ponownego rozpoznania.**

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w T., wyrokiem z 18 czerwca 2020 r. (uprawomocnił się 8 lipca 2020 r.), skazał M. K. na karę 8 miesięcy ograniczenia wolności za czyn z art. 209 § 1 k.k. polegający na uchylaniu się od 2 marca do 23 października 2019 r. od wykonania obowiązku alimentacyjnego na rzecz swoich dzieci S. K. i N. K.. Ten sam Sąd, wyrokiem nakazowym z 29 czerwca 2020 r. (uprawomocnił się 6 sierpnia

2020 r.), przypisał M. K. przestępstwo kwalifikowanej niealimentacji z art. 209 § 1a k.k. dokonane na szkodę swoich dzieci S. K. i N. K. w okresie od 11 stycznia 2018 r. do 23 października 2019 r. i wymierzył mu za to karę 6 miesięcy ograniczenia wolności.

Wyrok nakazowy zaskarżył w całości na korzyść oskarżonego kasacją Prokurator Generalny. Zarzucając rażące i mające istotny wpływ na treść orzeczenia naruszenie art. 500 § 1 i 3 k.p.k. polegające na rozpoznaniu sprawy w trybie nakazowym, mimo że wina i okoliczności czynu budziły wątpliwości co do czasu jego popełnienia, wniósł o wydanie rozstrzygnięcia kasatoryjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja z racji oczywistej zasadności zasługiwała na uwzględnienie w całości na posiedzeniu bez udziału stron (art. 535 § 5 k.p.k.).

Zestawienie treści części dyspozytywnych obu wyroków (z 18 czerwca i z 29 czerwca 2020 r.) wykluczało możliwość pociągnięcia oskarżonego do odpowiedzialności karnej za przestępstwo niealimentacji na szkodę dwójki dzieci zaistniałe w okresie od 2 marca 2019 r. do 23 października 2019 r. Chodziło o to, że za wskazany fragment popełnionego czynu zabronionego, trwający od 11 stycznia 2018 r., oskarżony został już wcześniej prawomocnie skazany. Tożsamość tych zachowań była niewątpliwa, mimo że ich ocena prawnokarna nieco się różniła. Taki stan rzeczy – wprowadzie nierównoznaczny z negatywną przesłanką procesową w postaci powagi rzeczy osądzonej (zob. wyr. SN z: 25 października 2016 r., IV KK 338/16, i 9 sierpnia 2017 r., II KK 222/17) – dobitnie świadczył o dopuszczeniu się przez (...) Sąd rażącego i mającego istotny wpływ na treść wyroku nakazowego naruszenia prawa wskazanego w kasacji (art. 523 § 1 k.p.k.).

Dlatego Sąd Najwyższy wydał zaproponowane przez skarżącego orzeczenie o charakterze kasatoryjnym (art. 537 § 2 k.p.k.).

Procedując ponownie na zasadach ogólnych, Sąd meriti zobligowany będzie do uwzględnienia w swoich ustaleniach treści wyroku z 18 czerwca 2020 r. (II K (...)).

